

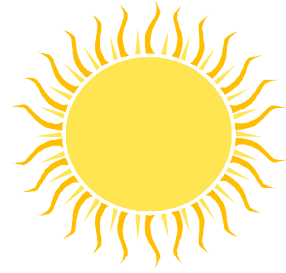
AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

XI Premi Literari Sant Jordi 2000

PREMI POESIA

**Pinta'm el sol
quan l'albada es desperta**

d'Àngels Solé Iniesta

PINTA'M EL SOL QUAN L'ALBADA ES DESPERTA

Premi Sant Jordi/00-Les Borges del Camp
Àngels Solé Iniesta

INDEX

Quan l'albada es desperta

Pinta'm el sol

Melangia en vers

Inspiració

QUAN L'ALBADA ES DESPERTA

*Allà al fons de l'horitzó
ressorgeix el sol matiner,
l'albada somriu fresca al blau del cel,
s'acomiada de la nit
i la lluna se'n va a dormir.*

*La brisa es desperta acariciant les ones
les gavines volen per les platges humides
encara desertes.*

*Les flors s'obren mentre's l'alba les contempla,
la nit desapareix entre els cims i els arbres.*

*Tot ser viu comença el nou dia,
fresca matinada que dures com una dolça cançó
fins que el raig de sol més calent et desploma,
matí jove que desvetlla la nit i aviat desapareix
lliscant com una espurna de frescor que deleix
ser eterna.*

PINTA'M EL SOL

*Allà on el mar sembla acabar
apareixes somrient,
els teus raigs difusos sobre l'aquarel·la
embriaguen el meu mirar
i, començo a imaginar
gavines volant cap a tu
portadores de pau en aquells indrets
on fa mal sospirar.
Pinzell de pintora llisques cautelós
sobre el quadre
esquitx de sol acariciant les muntanyes,
jugant deliciosament amb ocres
vermells, grocs i marrons,*

abstracte de tardor

mentre's enlluernes els ametllers florits

per primavera.

Garlandes daurades sobre les aquarel·les

em persuadeixen un i,

un altre cop,

la meva imaginació conspira

sobre el món real,

tintes eternes enlluernades

per l'astre Sol.

Deixa'm pintora de nou contemplar

i, endinsant-me en el teu món.

MELANGIA EN VERS

De sobte unes notes musicals
omplen el buit de la solitud
mentre que el record es fon
en el pensament i unes lletres
pinten un passat oblida't.

A poc a poc una sensació
neix del cor com una dolça carícia
aroma del passat
tristesa reposada que el poeta
dibuixa en un vers.

INSPIRACIÓ

*Entre silencis em despertes
com una posta de sol
sorgint de l'horitzó,
m'embriagues de tendresa
com una ona que topa
suaument amb la platja.*

*Em captives i m'omples de sensacions
com un tímid bes,
una suau veu em dicta un vers
mentre's els meus dits fan lliscar
paraules senzilles sobre el paper.*

*Em sorprrens com l'atzar,
apareixes sense avisar
desvetlles la meva melangia de poeta,
acarones als meus sospirs i,
m'omples de caliu per poder-te escriure.*